

We współczesnym świecie mamy do czynienia z dynamizmem rozwoju nauki, techniki, życia społecznego. Dzisiejsze czasy wymagają od nas coraz większej kompetencji. Pracodawcy żądają od pracowników podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Podobnie rzecz się ma z wiarą. Wiara wymaga dziś rzetelnej wiedzy, bo tak, jak człowiek chcąc rozwijać się intelektualnie musi cały czas pogłębiać swoją wiedzę, tak też chcąc wzrastać duchowo musi nieustannie – obok wielu innych spraw – pogłębiać swoją wiedzę religijną. W dokumentach Kościoła, m.in. w „Catechesi tradendae”, a także w dokumencie Międzynarodowej Rady do Spraw Katechezy „Katecheza dla dorosłych we wspólnocie chrześcijańskiej”, podkreśla się, że „jedną z największych trosk (...), troską dotkliwą i nagłą, zrodzoną z powszechnego doświadczenia (...), jest katecheza dorosłych”. Ten postulat jest szczególnie aktualny w czasach dzisiejszych, gdy w obiegowym myśleniu dorośli występują jako ludzie całkowicie uformowani, dojrzały w wierze, którzy nie potrzebują katechezy. A w rzeczywistości występuje zupełnie inny obraz dorosłego katolika, którego formacja zatrzymała się na etapie Pierwszej Komunii św., ewentualnie sakramentu Bierzmowania. Wszystkim tym osobom Kościół wychodzi naprzeciw, proponując przez systematyczną katechezę uzupełnić niedosyt wiedzy Bożej i zacząć budować dojrzałą wiarę.

† Św. Jan Paweł

II już w drugim roku swego pontyfikatu, podkreślając istotną wartość katechezy dorosłych, powiedział: „Chodzi o problem wielkiej wagi, jakim jest katecheza dorosłych. Jest to najznakomitsza forma katechezy, ponieważ zwraca się ona do osób wykonujących największe

zadania i w ogóle zdolnych do życia według Orędzia Chrześcijańskiego, i to w jego pełni. Wspólnota chrześcijańska nie może prowadzić katechezy stałej z pominięciem bezpośredniego i wypróbowanego udziału dorosłych, zarówno tych, którzy w niej uczestniczą, jak i tych, którzy ją organizują. Świat, w którym młodzi mają żyć i świadczyć o wierze, który katecheza stara się zbadać i utwierdzić, po większej części znajduje się we władaniu dorosłych, dlatego ich wiara winna być również stale oświecana, wzmacniana i odnawiana, aby przeniknęła całą działalność doczesną, za którą są odpowiedzialni. Aby zaś katecheza mogła być tak skuteczna, powinna być ciągła; będzie bowiem rzeczywiście daremna, jeśli zatrzyma się na samym progu wieku dojrzałego; choć bowiem, oczywiście w innej formie, niemniej niezbędna okazuje się dla dorosłych”.

Rozwój współczesnego świata, gdzie zalew informacji nie zawsze zgodnych z prawdą Bożą, a czasem wręcz niszczących tę prawdę, uzasadnia potrzebę katechizacji dorosłych. Wierni, nawet ci, którzy otrzymali dokładne i pełne wychowanie chrześcijańskie, przeżywają trudności, związane z życiem religijnym. Wielu jest dziś takich, którzy będąc w wieku dojrzałym wysuwają nowe wątpliwości co do sensu i znaczenia życia. Są wśród wiernych i ludzie, którzy mimo przynależności do Kościoła nigdy nie wyrazili swego osobistego „przyzwolenia na orędzie Objawienia”. Stąd pojawia się potrzeba katechezy dorosłych, aby pogłębiać wiarę i życie chrześcijańskie wśród wiernych.

Katecheza dorosłych jest potrzebna, by wierni, znajdujący się na różnych etapach rozwoju, przyjmowali słowo Boże i je rozumieli, by słowem i przykładem dawali świadectwo swojej wiary, by dążyli do osiągnięcia dojrzałości w wierze i nie poprzestali na minimalizmie życiowym. Wiernych obowiązuje stałe zwracanie się do Boga, aby potrafili odczytać Boży plan we własnym życiu. Dorośli powinni być przygotowani do czytania Pisma Świętego i zrozumienia tradycji, do świadomego uczestnictwa we Mszy św. i liturgii, muszą umieć spojrzeć na ludzkie sprawy w świetle Sprawy Bożej i przyczyniać się do głoszenia Ewangelii oraz jedności chrześcijan.

Chrześcijanie powinni stale doskonalić się wewnątrz, aby zgodnie z wymaganiami Słowa Bożego mogli podjąć się zadań w życiu społecznym, rodzinnym, zawodowym itp. Zdolności i sprawności człowieka dojrzałego powinny być kształtowane i oświecane słowem Bożym. W trudnych momentach życiowych również człowiek dorosły potrzebuje pomocy, dlatego jego wiara musi być stale oświecana, potęgowana i chroniona. Potrzebuje on stałej zachęty, aby obudzić w sobie pragnienie do nawiązania wspólnoty z każdym człowiekiem, a szczególnie w małżeństwie, rodzinie i Kościele. Stąd wynika potrzeba katechezy, która niosłaby pomoc dorosłym w pełnym pojmowaniu miłości chrześcijańskiej.

Zagrożeniem dla współczesnego człowieka jest chęć przystosowania się do grupy, w której żyje, bez względu na wartości, jakie ta grupa sobą prezentuje. Stąd pojawia się potrzeba takiej katechezy, która ukazałaby mu właściwą hierarchię celów i doprowadziłaby go do pełnego rozumienia sensu życia ludzkiego. Ma ona również we właściwy sposób udzielać odpowiedzi na współczesne pytania dotyczące spraw religijnych i moralnych, naświetlać relacje między działaniem świeckim a kościelnym, budować rozumne podstawy wiary i ukazywać, że Ewangelia jest zawsze aktualna i żywotna.

Z kolei mówiąc o ludziach starszych, którzy patrzą już w przeszłość, warto zaznaczyć, że katechizacja może pomóc im spojrzeć na starość nieco z innej strony. Ten okres może stanie się dla nich czasem nadziei na obecność Boga, nieśmiertelne życie i przyszłe zmartwychwstanie. A może będzie to czas dawania świadectwa wiary katolickiej poprzez cierpliwość w stosunku do innych, poprzez życzliwość, modlitwę, poprzez ducha ubóstwa i ufność w Bogu.